

750

kojetínský kulturní kalendář

1233 - 1983

PROSINEC 1983

JSME PRO MÍR

Bylo vícekrát řečeno, že lidstvo dnes vstoupilo na jednu z nejzávažnějších křižovek ve své historii, musí řešit nejpálčivější otázku lidské civilizace: uhájit mír, anebo shořet v termojaderném konfliktu. Denně jsme svědky toho, že desetitisícové a statisícové masy pokrokových lidí na celém světě manifestují a rozhořčeně protestují proti nejzákeřnějším plánům USA a jejich spojenců v NATO rozmístit v západní Evropě nové, ještě nebezpečnější termojaderné zbraně, pomocí nichž by chtěli získat znovu strategickou převahu, vytvořit podmínky pro první úder v atomové válce a spekulovat na možnost vítězství v jaderném konfliktu a pak zotročit celý svět.

Nezastírejme si, že vyhrocená mezinárodní situace a obavy z možné jaderné katastrofy se nedotýkají každého z nás. Proto se mládež a občané našeho města shromáždili 27. října t.r. na Gottwaldově náměstí, aby vyjádřili své pocity, postoje, ale i odhodlání aktivně se zapojit do světového zápasu za mír a zachování života na naší krásné planetě. To vyznívalo z projevu předsedy městského mírového výboru s. Jaroslava Šišky, z vystoupení dalších zástupců kojetínské veřejnosti, s. JUDr. Marie Jelínkové za ženy-matky, mladého dělníka s. Zbyňka Prokeše za SSM, pionýrů i z obsahu přijaté rezoluce nebo hesel na transparentech. Touhu za mír vyjádřily děti s holubičkami, i ty nejmenší s panenkami, které ve své nevinosti těžko si mohou představit hrůzy jaderné katastrofy, zato tím více připomněly dospělým lidem odpovědnost udělat vše pro zachování míru - poctivou prací, socialistickým uvědoměním.

Pěkně to vyjádřila soudružka Marie Jelínková ve svém vystoupení: "Jsem předsvědčena, že vyjadřuji názor a postoj každé ženy - každé matky, když řeknu, že není pro nás nic důležitějšího, než klidný a spokojený život našich rodin, našich dětí

a vnuků, vytváření podmínek pro mírový život všech dalších pokolení. Chceme mír, protože my matky dáváme nový život a nemůže nám být lhostejné jakým způsobem se s ním zachází. V případě ohrožení základních podmínek života, nebezpečí války, nebezpečí hrožícího našim dětem, mužům, dokážeme se společně postavit v jeden šik a bojovat za uchránění míru a odvrácení války."

Starší občané si možná při manifestaci vzpomněli na hořkou zkušenost z období mnichovského diktátu, té věrolomnosti přátelství našich spojenců Francie a Anglie, vzpomněli tehdejšího rozhořčení a beznaděje. I když dnes je situace neméně závažná, nemáme pocitu beznaděje. Máme přítele nejuvěrnějšího, Sovětský svaz, který v pevné jednotě socialistického společenství je schopen sebe i nás ubránit. To jsme se ujistili i při oslavách 66. výročí VŘSR a Měsíce československo-sovětského přátelství.

Ať žije mír !

Ludvík Ondruch

občanům města na počest 750 let kojetína

Pondělí 24. října se stalo pro občany Kojetína opravdovým svátkem. Byla dána do užívání bývalá budova sokolovny, která byla adaptována na kulturní dům. Splnil se tak jeden z významných úkolů volebního programu NF. Budova byla nově upravena, vyřešen interiér, přívod i rozvod tepla, elektro i vodoinstalace, sociální zařízení. Druhá část generální opravy - fasáda je plánována na příští rok.

Na splnění tohoto náročného úkolu se podíleli pracovníci OSP Přerov středisko Kojetín, Přerovských strojůren, kolektiv BSP investiční výstavby JZD Morava Kojetín, VŽKG, SBD, Technických služeb, Selika, Mlýnů a těstáren, Cukrovaru, Ingstavu i Bytového podniku města Kojetína.

Je potěšitelné, že čestně plní své socialistické závazky na generální opravě budovy členové společenských organizací NF, poslanci, členové občanských výborů. Příkladem v iniciativě byli i žáci kojetínských škol, středního odborného učiliště zemědělského i střediska OSP Kojetín. Všechny občanské výbory v Kojetíně považovaly za svůj cíl pomoci, zejména však občanský výbor číslo 4 pod vedením ing. Jiřího Novotného a č. 5 v čele s předsedou Oldřichem Černým.

Všem závodům, společenským organizacím NF, členům občanských výborů bylo při příležitosti otevření kulturního domu i na plenárním zasedání MěstNV vysloveno poděkování. Zvláštní dík plným právem patří obětavým pracovnícům Osvětové besedy, kolektivu BSP MěstNV, důchodcům zedníkům Fišerovi a Petrželovi a zejména předsedovi TJ Sokol Lubomíru Juřenovi.

Slavnostní zahájení prvního kulturního programu provedl předseda MěstNV s. Otto Handl. Přivítal mezi čestné hosty vedoucího odboru kultury ONV s. Františka Rašáka a vedoucí finančního odboru ONV s. Martu Macourkovou, členy městských orgánů a všechny přítomné občany z města a místních částí. Předal symbolicky zlatý klíč od kulturního domu ředitelce Osvětové besedy Boženě Novotné s přáním, aby kulturní zařízení plnilo dobře své poslání.

Potom se již rozezněly slavnostní tóny koncertu Moravské filharmonie Olomouc, která uvedla pod řízením svého dirigenta zasl.umělce Jaromíra Nohejla cyklus symfonických básní Bedřicha Smetany "Má vlast". Byl to hluboký a nezapomenutelný zážitek pro pět set diváků, kteří zcela zaplnili sál.

V nově upraveném prostředí se občané cítili velmi dobře. Většina přítomných byla plným právem hrda i na tu skutečnost, že svou prací přispěla k dokončení tohoto díla. Do svých domovů

odcházela s pocitem, že se dobré dílo podařilo. Byl to hezký dárek všem občanům města i místních částí na počest významného výročí 750 let města. Opět se ukázalo, že dobrá organizační činnost, obětavá práce i iniciativa, nezměrné cílevědomé úsilí občanů dokáže překonat těžkosti i problémy.

Osłavy 750 let vyvrcholí 1. prosince 1983 slavnostním zasedáním městských orgánů a 2. prosince t.r. pořadem, ve kterém vystoupí soubory zájmové umělecké činnosti města. Obojí se uskuteční v kulturním domě.

František Kolek

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ A JUBILEA občanů našeho města

V měsíci listopadu 1983 se dožili

Štěpánka	Koutná	86 roků
Emanuel	Mucha	83 roků
Jan	Bastl	81 roků
Marie	Bastlová	80 roků
Antonie	Ivanová z Kojetína	80 roků
Alois	Brada z Kojetína-Popůvek	88 roků
Filomena	Dvořáková z Kojetína-Křenovic	82 roků
Anežka	Zelinková	83 roků
Pavčina	Štveráková z Kojetína-Stříbrnic	81 roků
Jan	Prnka z Kojetína-Měrovic	88 roků
Marie	Navrátilová z Kojetína-Uhřičic	86 roků

75 LET OSLAVILI

Pavčina	Richleuská
Alois	Hubáček z Kojetína
Josefa	Kuchařová z Kojetína-Křenovic
Božena	Otáhalová z Kojetína-Měrovic
Anežka	Sázelová
Karel	Láža z Kojetína-Uhřičic

70 LET OSLAVILI

Marie	Hradilová
Věra	Chybová
Eliška	Zatloukalová z Kojetína
Stanislav	Macourek z Kojetína-Uhřičic

50 LET TRVÁNÍ MANŽELSTVÍ OSLAVILI

Jan a Marie	Šťastníkoví	z Kojetína
Josef a Marie	Hřebankovi	z Uhřičic

25 LET TRVÁNÍ MANŽELSTVÍ OSLAVILI

Rostislav a Helena	Pospíšilovi	ze Stříbrnic
--------------------	-------------	--------------

Slavnostní vítání do svazku města

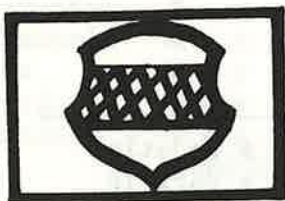
V sobotu dne 19. listopadu 1983 bylo Sborem pro občanské záležitosti rady MěstNV v Kojetíně uspořádáno v obřadní síni

 VÍTÁNÍ DĚTÍ DO ŽIVOTA,
DO SVAZKU SPOLUOBČANŮ MĚSTA KOJETÍNA

Byly přivítány tyto děti:

František	H o v o r a
Kamila	K o l l á r i k o v á
Pavel	K o l m a č k a
Alena	L e j s a l o v á
Martina	N e s v a d b o v á
Klára	P o l á c h o v á
Lucie	Š i m k o v á

Předseda MěstNV s. Otto Handl přivítal rodiče dětí a blahopřál jim k narození jejich děťátka, vyzvedl ve svém projevu poslání rodičů při výchově mladého člověka a zdůraznil, že náš socialistický stát věří, že z dětí vyrostou občané, na které se budeme moci plně spolehnout. Dětem pak popřál všeho dobrého, plného zdraví a závěrem prohlásil: "Vítám vás, děti, do svazku spoluobčanů našeho města, naší krásné socialistické vlasti".

750 let historie
města

VÝTVARNÍ UMĚLCI
RODÁCI Z KOJETÍNA

pokračování

Akademický sochař STANISLAV HLOBIL

se narodil v Kojetíně 31.12.1908 jako nejmladší ze sedmi sourozenců v rodině sochařského mistra Josefa Hlobila. Jako všichni jeho bratři i on se vyučil sochařství v dílně svého otce. Tyto prosté počátky jej přivedly na cestu za krásou a uměním. V roce 1923 jej zavedl bratr Jan do ateliéru sochaře Julia Pelikána v Olomouci, kde strávil tři léta. Další dvě léta pobyl na sochařské škole v Hořicích. Poslední studium před akademií bylo v sochařských dílnách Otty Velinského v Praze. V roce 1935-1939

studoval na Akademii výtvarných umění u profesora Otakara Španiela.

V období II. světové války neušel totálnímu nasazení. Návrat k umění zaznamenal až po osvobození, kdy na několika výstavách získal pozornost a uznání. Při pořádání velké výstavy ke 100. výročí zasedání Kroměřížského sněmu v Kroměříži výtvarně spolupracoval na expozici města Kojetína. Jeho dílem je také medaile 3. pluku Jana Žižky z Trocnova v Kroměříži, která byla udělena za zásluhy.

V roce 1949 byl přijat na nově se tvořící Vysoké škole umění v Bratislavě jako organizátor a učitel v oddělení kamenosochařském. Svě oddělení přivedl k rozkvětu a v roce 1961 byl na této škole jmenován docentem.

Mladá průbojná slovenská sochařská generace měla dobrý vliv na jeho tvůrčí práci /Pribiš, Kostka, Triculjak aj./. Poctivé, svědomité a ukázněné provedení sochařských děl, převážně v kameni, mu získalo takovou důvěru, že mu byla svěřována k provádění do kamene velká díla, která jsou snad v každém větším městě na Slovensku.

I v Kojetíně máme jeho práce. Památník Rudé armádě za svobodu v parku u hřbitova, sochu zedníka na učňovském středisku OSP v Křenovské ulici a plastiku na kině Haná.

Zhoubná vleklá nemoc nepodlomila jeho tvůrčí elán. Až smrt ukončila jeho dílo 24. listopadu 1961.

Akademický sochař ZDENĚK KRYBUS

se narodil 21. srpna 1923 v Kojetíně. V ranném mládí ztratil oba rodiče - a jeho cesta k umění byla tedy velmi těžká. Již jako chlapec projevoval značné kreslířské nadání. V roce 1942 odešel na školu umění do Zlína s perspektivou stát se malířem. Význačný sochař Vincenc Makovský, národní umělec, si povšiml jeho kreseb, které se vyznačovaly jistou linií a správného postřehu formy a umožnil mu vstup na Akademii výtvarných umění v Praze v roce

1945 a studium u národního umělce Karla Pokorného. Jedenáct let pracoval pod jeho vedením - jako student, jako umělecký aspirant a pak jako jeho asistent na Akademii výtvarných umění a jeho blízký spolupracovník. Podílel se aktivně na zrodu mnoha významných děl tohoto svého učitele. V letech 1972-1975 působil jako docent pedagogické fakulty Karlovy university v Praze.

Zdeněk Krybus vyvrál postupně v prvořaděho umělce. Je sochařem životních pravd. Jeho trvalým námětem je současnost a dnešní socialistický člověk, jak o tom svědčí řada jeho významných děl. Obeslal řadu výstav a soutěží, jeho díla byla počtěna uznáním a mnoho z nich je realizováno. Za mnohé lze uvést soutěž na pomník Klementa Gottwalda pro město Gottwaldov, kde Zdeněk Krybus zvítězil svým návrhem, nalézajícím výraz nejen revolučního myslitele, ale i prostoru prvního dělnického prezidenta. Pomník byl odhalen v Gottwaldově v roce 1961. Z významných ocenění získal dále cenu Víta Nejedlého za tvorbu, která byla úzce spjata s tradicemi Československé lidové armády. Slavnostní předávání se konalo přímo na historické půdě dukelského bojiště.

V roce 1974 mu byl vládou ČSR udělen čestný titul - zasloužilý umělec.

Pro Kojetín vytvořil Památník osvobození a reliéf družstevní svépomocné výstavby. V letošním roce mu bylo v září realizováno dílo Hladový pochod, a to na památku občanů, kteří demonstrovali svůj základní požadavek práva na práci pochodem nezaměstnaných z Kojetína do Přerova v roce 1931.

V současné době žije a tvoří zasloužilý umělec, akademický sochař Zdeněk Krybus v Praze.

Akademický malíř VOJTĚCH ŠTOLFA

se narodil 12. prosince 1921 v Kojetíně. Vlohy k malířskému umění zdědil po svém otci, který jeho

tužby - dát se na malířskou dráhu plně podporoval. Výtvarné nadání rozvíjel nejprve na škole umění ve Zlíně v letech 1939-1945. Pokračoval pak ve studiu na Vysoké škole umělecko-průmyslové v Praze a v roce 1950 svá studia dokončil pobytem na Akademii výtvarných umění v Sofii.

Tvorba Vojtěcha Štolfy je neobyčejně rozsáhlá a současně různorodá. Základem jeho díla je především kresba, jež je dominujícím prvkem umělcova stylu a k níž má mimořádné nadání. Svědčí o tom i jeho publikace Květy Tatier, Květy Moravského krasu a jeho Trávy. Jeho dar vyjádřit tvar pružnou, lehkou a neopakovatelnou linkou se promítá výrazně i do prací scénografických, které jsou nyní těžištěm jeho uměleckého úsilí.

Vojtěch Štolfa působí od roku 1962 jako vedoucí výpravy Státního divadla v Brně. Mnohé z jeho návrhů patří dnes již mezi klasické hodnoty poválečného československého jevištního výtvarnictví. Mimo svou domovskou scénu spolupracuje s celou řadou divadel v republice, ale také s divadly v SSSR, Polsku a Jugoslávii.

Za svého uměleckého působení měl již několik samostatných výstav, účastnil se řady kolektivních výstav - Jevištní výtvarnictví 1945-1960 v Brně 1960 a - Jevištního výtvarnictví 1945-1961 v Mánesu v Praze v roce 1961, dále pak výstavy ke 400. výročí narození W. Shakespeara v Londýně.

Žije a tvoří v Brně, ve městě, které si oblíbil a účastnuje se tam uměleckého dění.

OLGA BAHRAJOVÁ

se narodila 17. dubna 1923 v Kojetíně. Nadání zdědila po svém otci ing. Otto Schickovi, který se kromě dřevorytů a kreseb věnoval především umělecké fotografii a v tomto oboru byl ve své době průkopníkem. Svými díly obeslal mnoho světových výstav a získal zde řadu cen a uznání.

Olga Babrajová studovala na škole umění ve Zlíně. V posledních ročnících této školy se zaměřila především na keramiku, i když předtím dávala přednost více malování. Keramika se však nakonec stala hlavním oborem jejího uměleckého zaměření. Její díla jsou inspirována naší překrásnou přírodou a jejich smyslem je přinášet lidem pocit pohody a potěšení /Přehradní jezero, Podzimní krajina, Šípková růže, Rozkvetlá trnka aj./. Olga Babrajová se snažila vždy o vlastní způsob vyjádření okolního světa bez ohledu na různé módní vlivy.

Svá díla vystavovala na mnoha výstavách ČSVÚ v Brně, rovněž tak na přehlídce českých výtvarných umělců v Jízdárně pražského hradu a na výstavě užitého umění v Poznani v Polsku. Její keramické práce zdobí řadu kulturních domů, obřadních síní, škol, zdravotnických i jiných zařízení na území celé Moravy.

Žije v Brně. Velké nadání pro umění se projevuje také u její dcery Kláry s níž umělecky úzce spolupracuje.

Akademický sochař STANISLAV HLOBIL ml.

se narodil 28. října 1933 v Kojetíně. Stejně jako jeho otec akademický sochař Stanislav Hlobil i on se upsal sochařství.

Po ukončení základní školy přešel na Vyšší průmyslovou školu sochařskou a keramickou v Hořicích. V letech 1953-59 absolvoval u profesora Rudolfa Pribiše Vysokou školu výtvarného umění v Bratislavě.

Po dobu vojenské prezenční služby pracoval v Armádním výtvarném studiu u akademického sochaře Vendelína Zdrůbeckého. Věnoval se především reprodukční práci v kameni. Je možno uvést např. reliéfy Jana Kulicha na Mičurinském domě v Bratislavě, pomník Petra Bohúně autora Fraňa Štefunka na nábřeží v Bratislavě, pomník Slovenského národního povstání v Partyzánském Josefa Kostky aj.

Po roce 1968 působil jako odborný učitel na sochařském učilišti v Žulové. Nyní pracuje v Československé lidové armádě na úseku zájmové umělecké činnosti. Žije v Hradci Králové.

A.Pavelková prom.hist.umění OVM Přerov

RODNÉMU KOJETÍNU K 750. jubileu

Co se děje dnů našich,
swěžtež to budaucým czasych ...

Tímto dvouverším předvíce než dvěma sty léty nadepsal kroniku rychtář a selský kronikář F.J. Vavák, dobře známý z Jiráskova románu o F.L.Věkovi, který skutečně žil a svou kroniku vedl od roku 1770 do roku 1816.

Použil jsem ty verše v úvodu besedy nad kronikou našeho města, konané ve dnech 2. a 16. února 1983 v rámci oslav 750 let Kojetína.

Možná, že se někomu zdá, že je dnes v tom přívalu informací všech sdělovacích prostředků ten písmaček pečlivě sepisující obecní kroniku už zbytečný. Ale není tomu tak, pořád je jeho význam v tom, že zachycuje vývoj nejbližšího okolí a podává pravdivý obraz života své obce.

V našem městě je kronika vedena od roku 1928. Konečně všechny naše kroniky mohl každý vidět na výstavě v Pamětní síni Jana Peštuky letos v únoru a březnu. Prvním kronikářem byl Karel Štéger od roku 1928 do roku 1935, druhým Max Navrátil od roku 1936 až do roku 1951, třetím Bohumír Štéger od roku 1951 do roku 1957, čtvrtým Vratislav Vaněk od roku 1958 do roku 1963, pátým Otmar Ondra od roku 1964 do roku 1972 a šestým jsem já od roku 1973 až dosud.

Být kronikářem to jsou každoročně dva hlavní úkoly: nejprve získat podklady pro zprávy od celé řady závodů, zařízení, institucí, škol, MěstV KSČ, MěstNV, MěstVNF a společenských organizací, no a pak z nich zápis do kroniky za uplynulý rok sepsat,

předat v rukopise /cca 120 stran na stroji/ ke schválení komisi kultury a školství a posléze radě MěstNV a po schválení ji opět na stroji přepsat načisto. Každý ročník je potom samostatně svázán a zde připisují velký dík našemu váženému občanovi Leopoldu Novotnému a jeho mistrovskému umění, který každoročně poskytuje originálu a prvnímu průpisu kroniky dvě překrásné vazby.

Být kronikářem, to ovšem chce mít vztah k městu, sledovat jeho vývoj, jeho společenské síly, volební program NF a celoměstský socialistický závazek a jejich plnění, zkrátka sledovat celý život města lidským pohledem občana, který tu žije a má rád město i lidi.

Naše město je hezké, má osobitý ráz a řadu hezkých míst a zákoutí a dost zeleně. Jsem rád, že žiji právě zde, že je to můj domov a za nic bych ho neměnil. A vážím si lidí, kteří jsou svému městu prospěšní a také přispívají jeho vzhledu, ať už jsou to jedinci nebo kolektivy ze společenských organizací, závodů, zařízení nebo škol. A jmenovat bych tu asi měl i městského zahradníka Jaroslava Cafourka a jeho partu, vždyť naše náměstí zrovna mluví k srdci každého návštěvníka našeho města.

Mám-li tedy vyslovit přání svému městu do příštích let, tak mu přeji nejen ještě větší rozkvět, ale hlavně dobré občany, ochotné zapojit se do veřejně prospěšné práce a realizovat promyšlené záměry a programy našich městských stranických a státních orgánů.

V závěrečném slovu ke kronice za rok 1981 jsem napsal: Plán a závazek našich stranických a státních orgánů je vlastně podaná ruka na soudružství, na přátelství, na dobré vztahy mezi lidmi. Ruku si podávají lidé, aby si zůstali blízcí, společně pracovali, společně se radovali.

A právě o to půjde v příštích letech, aby zase u nás vzešlo mnoho pěkného a abychom zase byli přítom. Zde, doma, v našem městě. Všichni. Pospolu.

Vladimír Novotný
kronikář

KE 30. VÝROČÍ SBORŮ PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Dne 18. října 1983 jsme vzpomínali v sále Osvětové besedy 30. výročí činnosti Sborů pro občanské záležitosti. Patřím k těm, kteří se po celou dobu existence SPOZ v Kojetíně podíleli na jeho práci a výsledcích.

Zpočátku se obřady konaly při reprodukované hudbě, později byly zakoupeny první varhany-Jonika. Hráli jsme s učitelem Jaroslavem Nakládalem, on na housle, já na varhany. Postupně nás přibývalo. Již mnoho roků se v dnešním složení - s Ludmilou Hermanovou, Marií Oulehlovou, MUDr. Jitkou Muchovou-Kramářovou a Leo Horákem podílíme na mnoha akcích Sboru a hudbou, zpěvem a recitací zvyšujeme jejich úroveň.

Těší nás celostátní, krajské i městské ocenění naší činnosti. Spolu s námi je však třeba ocenit i naše nejbližší, kteří nám tuto činnost umožňují. Každý z nás má své zaměstnání. Mnozí z nás jsme zapojeni ještě do další veřejné činnosti. O to cennější je každý volný čas. Z těch 52 sobot, které rok přinese, jen velmi málo zůstane celých pro plnění soukromých povinností každého z nás, které pak musí plnit naši nejbližší. Patří jim proto stejný podíl na naší úspěšné veřejné činnosti ve SPOZu jako nám.

Vzpomínáme jaké byly začátky, kolik bylo třeba nadšení, aby obřady měly dnešní úroveň. Jak se od obřadu k obřadu přemýšlelo jak nejlépe který obřad sestavit, aby měl důstojný průběh. Dnes již jen málokdo ví, jak málo kvalitní byly první varhany, kolikrát bylo třeba před obřadem nástroj pracně doladovat, kolikrát nebylo možno vůbec hrát. Všechny tyto problémy byly překonávány velkou obětavostí všech, kteří obřady zajišťovali. Tito obětaví pracovníci vytvořili základní schéma dnešních obřadů.

Dnes na něm stavíme, zlepšujeme a zdokonalujeme její. Jim patří při tomto vzpomínání obdiv a úcta a právem byla při příležitosti oslav 30. výročí Sborů pro občanské záležitosti jejich záslužná práce oceněna.

Jenom málokde má národní výbor takové pocho- pení pro vysokou úroveň všech obřadů jako u nás v Kojetíně. Tato skutečnost je známa v blízkém i vzdáleném okolí. Jen málokde jsou dnes tak kva- litní varhany. My máme jedny v obřadní síni na Gottwaldově náměstí a druhé ve smuteční obřadní síni.

Zdroj našich úspěchů je však třeba hledat ve snaze všech, ve vzájemné souhře pracovníků, kteří obřady připravují i těch, kteří je realizu- jí. Společná snaha přispívá k vysoké úrovni kaž- dého obřadu. Nemalou zásluhu na současné úrovni mají i naši další spolupracovníci - Leopold Jur- čík a další, kteří nám pomáhají vyhledávat noto- vé materiály a upravovat je.

Z cest za poznáním, které nám umožnil Měst- ský národní výbor, víme, že se také málokde po- dařilo dát dohromady kolektiv nadšených lidí v takovém složení, jako jsme my dnes. Vydrželi jsme spolu mnoho roků a protože to děláme s lás- kou a nadšením pro dobrou věc, věřím, že vydrží- me i nadále.

Připomínáme si 30. výročí Sborů pro občan- ské záležitosti. I nám je však o 30 roků více a je nejvyšší čas hledat nové nadšence a obětavé lidi, kteří nás postupně nahradí. Byla by věčná škoda, kdyby spolu s námi skončilo všechno to krásné, čeho jsme dosáhli.

František Navrátil

zveme na

- **SLAVNOSTNÍ PROGRAM SOUBORŮ ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI**, který se uskuteční v pátek dne 2. pro- since 1983 v 19,30 hodin v kulturním domě. Vystou- pí soubory Osvětové besedy - pěvecko-hudební, dět- ský národopisný soubor ROZMARYNEK, národopisný soubor HANACKÁ BESEDA, dechový orchestr HANACKÁ HUDBA a cimbálová muzika DUBINA. Předprodej vstu- penek v Knihkupectví.
 - **OPERETU "PO STARÝCH ZÁMECKÝCH SCHODECH"** v podání členů Státního divadla Ostrava v pondělí dne 5. prosince 1983 v 19,30 hodin v kulturním domě. Předprodej vstupenek v Knihkupectví.
- ~~KŘESLO PRO NAŠEHO RODÁKA - besedu s ministrem průmyslu ČSR Miroslavem KAPOUNEM ve čtvrtek 8. prosince 1983 v 19 hodin v Pamětní síni Jana Peštuky.~~
- **SLAVNOSTNÍ VEČER** s kulturním programem na závěr oslav Měsíce československo-sovětského přátelství v pondělí dne 12. prosince 1983 v 18,00 hodin v sále Osvětové besedy.
 - **PŘEDNÁŠKU** na téma **PROCHÁZKA PO ČESKÝCH HRADECH A ZÁMCÍCH** spojenou s promítáním barevných diapo- zitivů ve čtvrtek 15. prosince 1983 v 16,00 hodin v zasedací místnosti Osvětové besedy. Přednáší Ludvík Chytil z Přerova.

Základní škola náměstí Míru v Kojetíně
zve na **DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ ŠKOLY**
v pátek dne 2. prosince 1983 od 8 do 18 hodin

Vlastivědné muzeum J.A.Komenského v Přerově upozor- ňuje, že výstava **NEJVZÁCNĚJŠÍ EXPONÁTY KOJETÍNSKÉHO MUZEA** v Pamětní síni Jana Peštuky v Kojetíně v Hu- sově ulici, bude otevřena od 6. do 9. prosince 1983 každý den od 15 do 17 hodin.

KINO HANÁ

2. - 4.
pátek
sobota
neděle
19,30
- PÁSLA KONĚ NA BETONĚ**
Český barevný film vyznamenaný hlavní cenou na přehlídce české a slovenské filmové tvorby v Ostravě. Smutná komedie o ženách, kterým chybí vstupenka do nebe.
vstupné 4,5,6,- Kčs mládeži nepřístupno
3. a 4.
sobota
neděle
17 hod.
- SUDÁ A LICHÁ**
Italská barevná dobrodružná komedie v hlavních rolích Terence Hill a Bud Spencer.
vstupné 6,7,8,- Kčs mládeži přístupno
7. a 8.
středa
čtvrtek
- VĚČNÁ ZEMĚ - CHÁN ASPARÚCH**
Bulharský barevný historický film - třetí a závěrečný díl o legendárním zakladateli bulharského státu.
vstupné 6,7,8,- Kčs mládeži přístupno na slevenky
9. - 11.
pátek
sobota
neděle
- TOM HORN**
Americký barevný film - western o naja-tém pistolníkovi, který se stal nepohodl-ným. Steve Mc Quenn v hlavní roli.
vstupné 4,5,6,- Kčs mládeži přístupno
14. a 15.
středa
čtvrtek
- THEO PROTI CELÉMU SVĚTU**
Dobrodružný kriminální barevný film NSR. Všemi dopravními prostředky a přes všechny překážky za ukradeným autem.
vstupné 4,5,6,- Kčs mládeži nepřístupno na slevenky

16. - 18. **TŘI MUŽI NA ZABITÍ**
pátek
sobota
neděle
- Barevný francouzský kriminální film - drama profesionálního hráče karet, který se stal nepohodlným svědkem. Alain Delon v hlavní roli.
vstupné 4,5,6,- Kčs mládeži nepřístupno
17. a 18. **ANTON ŠPELEC OSTROSTRĚLEC**
sobota
neděle
17 hod.
- Starší česká veselohra s Vlastou Burianem v hlavní roli o tom, co všechno zavinilo jedno nepředané vyznamenání.
vstupné 3,4,5,- Kčs mládeži přístupno
21. a 22. **ZVLÁŠTNÍ LÉČBA**
středa
čtvrtek
- Jugoslávský barevný film - smutná kome-die o velké slabosti, která má vážné důsledky.
vstupné 4,5,6,- Kčs mládeži nepřístupno na slevenky
23. pátek **PŘEKROČIT PŘÁH**
25. a 26. **Kanadský barevný psychologický film o li-
neděle
pondělí**
- dech, kteří bez zázraků uzdravují a beze slov dělají zázraky. V roli srdečního chirurga Donald Suthorland.
vstupné 4,5,6,- Kčs pro mládež do 13 let nevhodný
28. a 29. **UPÍR Z FERATU**
středa
čtvrtek
- Český barevný film - vědecko-fantastický horor na motiv povídky Josefa Nesvadby "Upír po dvaceti letech"
vstupné 4,5,6,- Kčs mládeži nepřístupno
30. a 31. **MUŽSKÁ ZÁLEŽITOST**
pátek
sobota
- Francouzský barevný kriminální film. Zlo-čin, který ukončil život jedné ženy a přátelství dvou mužů. V hlavních rolích Claude Brasseur a Jean Louis Trintignant.
vstupné 4,5,6,- Kčs mládeži přístupno

Změna programu v kině Haná v y h r a z e n a .

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ

4. neděle **POHÁDKA O CARU SALTÁNOVI**
Barevný sovětský film - zfilmovaná
sovětská pohádka
11. neděle **VERONIKA**
Rumunský barevný film - dětský mu-
zikál fantastická originální féerie
18. neděle **POPLACH V OBLACÍCH**
Česká barevná komedie aneb pan Tau
na křídlech letadla
25. neděle **GULOČKY**
Slovenský barevný film - příběh
plný dětí, zázraků a dobrodružství
začátky dětských představení
v 15 hodin, vstupné 1 a 2 Kčs

Pořadatelé akcí v kulturním domě žádají návštěvníky,
aby přicházeli do budovy včas, mohli si pohodlně
odložit v šatně a stanovený začátek divadla, kon-
certu, estrády a podobně mohl být dodržen.
Předem děkují.

Kojetínský kulturní kalendář vydává
Osvětová beseda v Kojetíně
Tisk: Okresní kulturní středisko v Přerově
Titulky: Jana Veselá
Kresba: Josef Bíbr
Povoleno odborem kultury ONV Přerov
pod číslem OK 86/83